

Pastuškin :

Vojno poročilo.

Četrto leto vojne. Pod večer
me k poročilu žene skoz kostanje
vsak dan boleštnejše pričakovanje.
„Nič novega,“ tako trdi kurir.

Nič novega: smrt nadaljuje pir,
in danes kakor včeraj isto klanje,
umiranje, stotisočev ječanje.
Četrto leto vojne . . . Kdaj bo mir?

Nič novega — le smrt bo vedno žela;
in če bo tudi milijone let
grmadilo človeštvo svoja dela,

nič novega ne bo več videl svet;
le kogar danes krogla je zadela,
on gleda v novo, starega otet.

Smrt moža.

Stal je med nami mračen in močan,
krog sebe sužnjem snemal je okove,
prostosti koj okusil je sadove:
nadvse slovesno bil je kamenan.

Trobojna, rdeča, črna jata vran
mrliča razkljuvala je v vetrove,
nad jatami samotna duša plove,
očita, toži in ne more stran.